

مصاحبه با فیدل کاسترو

فاجعه فروپاشی

در کوبا روی نخواهد داد

روزنامه چپ گرای "یونگه ولت" چاپ آلمان، در آستانه اجلاس کارائیب در وین - پایتخت اتریش- که ۱۵ روز پیش برگزار شد، مصاحبه زیر را با فیدل کاسترو رهبر کوبا انجام داده است:

- اگر شما، بهر دلیلی دیگر نباشید، "رائول" برادران جانشین شما خواهد شد؟
- اگر برای من اتفاقی روی دهد، "شورای امنیت ملی کوبا" تشکیل جلسه خواهد داد و اطمینان دارم "رائول" را بعنوان رهبر کشور انتخاب خواهد کرد. مطابق قانون، پس از این انتخاب، هیات سیاسی حزب تشکیل جلسه می دهد تا این انتخاب را تأیید کند. توجه داشته باشید که انقلاب کوبا را سه نسل به پیروزی رساندند و رهبری کردند. سوسیالیست های خلقی، حزب مارکسیست - لنینیست و سپس نسل ما. قطعاً نسل بعد از ما نیز این راه را ادامه خواهد داد. ما نگران نیستیم. نسل ما دوران بسیار سختی را گذراند. مبارزه با جانیان، مبارزه با محاصره اقتصادی و نظامی امریکا، مبارزه با تروریسم، جنگ و آوار مهبیی که بر سر انقلاب اکتبر فرود آمد. از میان نسل ما بزرگترین متخصصان علم و صنعت، قهرمانان کار، نخبگان و آموزگاران برخاستند و کشور و انقلاب را هدایت کردند. اکنون نسل جوانی به صحنه آمده که باید آن را هم به حساب آوریم. دانشجویان، کارگران و جوانان پرشوری که باید با آنها ارتباط تنگاتنگ برقرار کنیم.

- می خواهید بگویند، جانشین نسل شما، نمایندگان نسل جدید کوبا خواهند بود؟
- همیشه یک نسل جانشین نسل دیگر می شود. البته مسائل بغرنج و ظریفی وجود دارد که باید آنها را در نظر داشته باشیم و زمینه ای را فراهم سازیم که انقلاب منحرف نشود. نسل جدید نباید اشتباهاتی را مرتکب شود که ما بدلیل نداشتن تجربه مرتکب شدیم. اشتباهاتی که بموقع نتوانستیم آنها را پیش بینی کنیم. امروز بر بخشی از آنها غلبه کرده ایم و با بخشی از آنها همچنان در حال مبارزه ایم. نسل چهارمی که آماده تحویل رهبری کشور می شود از تجربیات ما آموخته است و با آگاهی و دانش بیشتری وارد میدان شده است و کشوری را تحویل می گیرد که در آن کارهای بسیاری شده اما کارهای بسیاری نیز در پیش روی آنست. راستش را بخواهید، معتقدم کشوری در جهان نیست که به اندازه کوبا تجربه اندوخته و پیش رفته باشد. امروز ما از طریق سازمان ملل متخصص به افریقا می فرستیم که با ایدز مبارزه کند. جهان نمی تواند این نقش کوبا را ندیده بگیرد. حتی ایالات متحده و اروپا نیز نمی توانند هزار پزشک به نقاطی بفرستند که اکنون پزشکان کوبائی در آنجاها مشغول کارند. در افریقا و امریکای لاتین. شاید رقم هزار کمی مبالغه باشد، اما بهرحال نمی توانند در وسعتی که پزشکان کوبا در این نقاط حضور دارند، حضور داشته باشند. ما ۴ هزار پزشک به سازمان ملل پیشنهاد کرده ایم که اکنون ۳ هزار آن سرگرم خدمت از طریق سازمان ملل هستند. این برای کشوری که ۴۰ سال در محاصره اقتصادی است و مجبور شده در شرایط ویژه ادامه حیات بدهد افتخار بزرگی است. کوبا سرمایه انسانی تولید کرده است. این سرمایه آلوده به خودخواهی و خودگرایی نیست.

- فکر نمی کنید پس از شما مسائل جدیدی پیش بیاید؟
- اکنون که چنین تصویری وجود ندارد، زیرا کشور بر مبنای ایده ها بنا شده و نه بر اساس کیش شخصیت. این ایده ها را ما خلق نکرده ایم بلکه از زمان های دور به خلق کوبا تعلق داشته است.

- شما نگران آینده انقلاب کوبا نیستید؛ اما هم شما وهم ما شاهد فروپاشی اتحاد شوروی، یوگسلاوی و... بوده ایم و در حال حاضر نیز آینده کره شمالی و کامبوج در خطر است، حتی چین هم روش خاصی را پیش گرفته که با ایده های اولیه انقلاب این کشور همسو نیست. اینها شما را نگران نمی کند؟

- تجربه اولین کشور سوسیالیستی جهان بسیار تلخ و دردناکیز بود. آن کشور را می شد سامان داد و بیماری هایش را درمان کرد نه آنکه آن را نابود کرد. فکر می کنید ما به این حادثه غیر قابل باور فکر نکرده ایم؟ این که چگونه کشوری ابرقدرت که فاشیسم را نابود کرد خود سقوط کرد! آنها که تصور کرده بودند با روش های کاپیتالیستی می توان سوسیالیسم را بنا کرد، به بیراهه رفتند. من این را بزرگترین اشتباه تاریخ می دانم. نمی خواهم در این باره صحبت کنم، منظورم اینست که نمی خواهم آن را تئوریزه کنم، اما در طول زندگی ام دیده ام که به اصطلاح تئوری دان ها که آثار مارکس و انگلس و لنین را هم از حفظ هستند چگونه در عمل دچار اشتباهات و توهمات هولناک شده اند. خود ما هم یکی از بزرگترین اشتباهاتمان در آغاز این بود که باور داشتیم حتما کسی هست که می داند سوسیالیسم چگونه ساخته می شود. امروز برای من کاملا آشکار است که نه سوسیالیسم در جهان، بلکه سوسیالیسم در کشور کوبا را چگونه می توان ساخت. ما به ایده های مشخص نیازمندیم، از جمله این که سوسیالیسم امروز را چگونه در آینده حفاظت کرده و پیش ببریم. آنچه که به چین مربوط است، مسئله دیگری است. سوسیالیسم چینی نیز قدرتی است که گذشت زمان نتوانست آن را نابود کند. من معتقدم که پرنسیب های اساسی در چین حفظ شده است. آنها رمز وحدت و یگانگی را یافتند و آن را منهدم نکردند.

- آیا فروپاشی از خصوصیات انقلاب ها نیست؟ و یا کسانی از بیرون آنها را در هم می شکنند؟

- سؤال اینست که آیا انسان ها می توانند مانع در هم شکستن انقلاب ها شوند یا نه؟ آیا جامعه می تواند مانع در هم شکستن انقلاب شود یا نه؟ من این سؤال را بارها از خود کرده ام و پاسخ همیشه اینگونه یافته ام: نخواهند توانست انقلاب کوبا را از پای در آورند زیرا فرهنگ، دانش و آگاهی چنان در کشور گسترده است که اجازه بازگشت دوران مستعمره بودن را نمی دهد. نابودی وقتی ممکن خواهد شد که ما نتوانیم به موقع اشتباهات خود را تصحیح کنیم و بی کفایتی خود را درک کنیم. اگر نتوانیم از استقلال کشور دفاع کنیم، با اختلاس مبارزه کنیم و از سرازیر شدن پنهانی پول و رشد سرمایه داران جدید جلوگیری نکنیم قطعاً نابود می شویم. به همین خاطر است که اکنون و برای مقابله با همین پدیده ها دست به اقدام زده ایم و در راه تغییرات اساسی در جامعه هستیم و هنوز باید تغییرات زیادی را بدهیم. زمان بسیار دشواری را در پیش رو داریم. در جامعه ما نیز نا عدالتی ها و نا برابری ها بروز کرده است که بدون کوچکترین تردیدی تغییر خواهیم داد و اجازه رشد به آن نخواهیم داد. اجازه نخواهیم داد آوار فرود آید.